

[Albrechtsen]

dog forstå, at han faktisk var positiv over for at fortsætte ad den linje, som var udstukket med dagsordenen af 10. maj. Nu mener hr. Knud Damgaard, at vi ikke kan tage dette enkelte element ud. Jeg synes, det er en beklagelig argumentation. Når hr. Knud Damgaard siger, at det var en bestemt situation, vi stod i, nemlig den, at man forsøgte at påvirke en situation, fordi det ikke var lykkedes at komme nogen vegne med mellemdistanceraketterne, må man da sige, at vi fortsat står i den situation, at NATOs atomvåbenpolitik er uacceptabel, at der må tages konkrete skridt for at presse på i NATO for at få standset atomvåbenoprustningen. Disse mellemdistanceraketter er stillet op, og derfor kan jeg ikke forstå den argumentation, som hr. Knud Damgaard nu kommer med, og som – vil jeg mene – er noget anderledes end den, han faktisk lagde frem den 10. maj. Jeg er bekymret for, at det er et udtryk for, at hr. Knud Damgaard og socialdemokratiet i denne sag ligger under for det, som forsvarsministeren kører frem som sin trussel, nemlig at hvis man fortsætter denne linje, hvis man tager selv et sådant begrænset skridt, som der her er tale om – pengemæssigt i hvert fald – vil Danmark blive smidt ud af NATOs militære samarbejde og muligvis helt ud af NATO, men i hvert fald ud af det militære samarbejde. Den trussel kører man mere og mere aggressivt frem fra regeringens og fra de borgerliges side. Beklageligvis ser det ud, som om socialdemokratiet på vigtige punkter har tænkt sig at bøje sig for denne trussel. Hvis det er tilfældet, betyder det, som det også viste sig i sidste uge, at der ikke længere kan fastholdes et flertal her i folketinget for at opnå fremskridt på det sikkerhedspolitiske område.

Vi bliver skudt i skoene, at vi med dette forslag tager selve spørgsmålet om Danmarks deltagelse i NATOs militære samarbejde op. Det er jo ikke os, der gør det. Vi fastholder bare, at disse ting må gennemføres. Hvis USA truer, hvis forsvarsministeren truer osv., agter vi i hvert fald ikke at lade os kue af disse trusler. Det er også mærkeligt, at forsvarsministeren på den ene side kan sige: det er nogle bagateller dette her, det drejer sig i virkeligheden kun om lidt bevogtning og sådan, og så på den anden side samtidig siger, at dette skridt vil give NATO anledning til de mest dramatiske modforholdsregler. Der

er en underlig modsætning i forsvarsministerens argumentation. Det er da klart, at det vil ikke vække jubel i NATO, og det er da også klart, at et sådant skridt betyder noget politisk, men det burde ikke være sådan, at socialdemokratiet kan acceptere dette forsøg på fra borgelig side at gøre enhver sikkerhedspolitisk diskussion til et spørgsmål om NATO-medlemskabet.

Vi har sagt, og det vil vi blive ved med at sige, at kan vi nå dertil på et tidspunkt, hvor Danmark kan komme ud af NATO, er det en god og rigtig ting, og det er det, vi arbejder for. Men vi vil da ikke acceptere en argumentation som forsvarsministerens og andres, der går på, at alle andre og mindre vidtgående skridt så ikke kan diskuteres, fordi så kommer USA bare og smider Danmark ud af NATO, og det er jo det, man for alt i verden vil undgå.

Jeg vil godt bede forsvarsministeren forklare, hvad det er ved dette begrænsede danske bidrag – et overskueligt skridt målt i penge, som åbenbart ikke betyder så frygtelig meget i NATO-sammenhæng, sådan fremlægger forsvarsministeren det – der kan afføde en sådan vrede i NATO, og hvorfor skal socialdemokratiet og andre bøje sig for disse trusler?

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Når man har overværet en sådan debat nogle timer, kunne man ønske sig, at VS og SF havde lige så gode forbindelser østpå, som de åbenbart har vestpå. Sikke mange ting, vi så kunne få afsløret! Derefter behøvede vi måske ikke være så meget i tvivl om, hvad der egentlig finder sted dér. Vi er i hvert fald mange, der ikke er i tvivl om, selv om der bliver påstået det modsatte, at formålet med alle disse ting, der kommer frem, er at nedbryde troværdigheden til NATO, at sætte spørgsmålstegn ved NATO. Det gør man for at nå det mål, som også blev sagt meget klart, at vi ikke skal være medlem af NATO.

I kristeligt folkeparti er der ingen tvivl om, at Danmark ikke ensidigt kan melde sig ud af NATO eller foretage nedrustning på forskellige områder. Det vil bare medføre, at nogle andre vil komme for at hjælpe os, men vi vil gerne selv bestemme, hvor hjælpen skal komme fra. Vi er nogle, der måske erindr